

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autorka práce: Jiřina Havlíčková

Název: Integrovaný terapeutický program pro klienty se schizofrenií v praxi

Vedoucí práce: Jan Polivka

Posuzuje: Jan Polivka

Formální stránka a prezentace práce:

počet stran je na horní hranici rozsahu požadovaného pro bakalářskou práci, kromě obligatorní teoretické části je také část praktická. Úprava je dobrá, struktura a členění odpovídají tématu. Překlepů je málo, např. na str.12 poslední řádka „emoční oploštilost“. Lepší je také termín percepční poruchy místo perceptivní (str.22ř.9 zdola).

Citace a poznámky jsou uváděny v souladu s příslušnou normou. V teoretické části poněkud ruší velké číslice, označující poznámky (v praktické části už je tento nedostatek odstraněn) – příklad str. 26 ř.3:“ ..zahájením sezení, 31 délka sezení“, kde se zcela ztrácí souvislost. Lze říci, že poznámek je trochu méně, než je obvyklé, alespoň v teoretické části práce, menší je také variabilita zdrojů, ze kterých je čerpáno, což lze zčásti omluvit dost velkou specializovaností tématu. Samozřejmě vadí, že autorka práce zapoměla seřadit literaturu podle abecedy, což by měla být jistě samozřejmost. V literatuře jsou základní tituly, několik také popularizujících, chybí mi např. z našich autorů Syřišťová, kterou nelze v problematice schizofrenie v našem písemnictví opomenout. Pochválit lze za internetové zdroje.

Gramatická a stylistická stránka jsou plně vyhovující, odborné výrazy jsou používány správně.

Obsahová stránka:

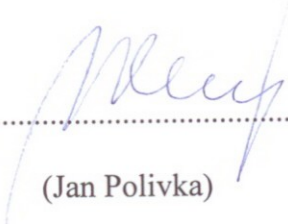
jistě dobrá je volba tématu, která je autorce práce velmi blízká a orientuje se v ní. Stručně jsou vymezena některá základní fakta, týkající se diagnostiky a léčby schizofrenních poruch. Podle mého názoru by si zasloužily zmínky Kraepelinovy (právě v souvislosti s kognitivním deficitem), Bleulerovy a Schneiderovy koncepce, rovněž i pojetí tzv. pozitivních a negativních příznaků. Integrovaný terapeutický program je charakterizován stručně a výstižně, kromě německé předlohy, která je používána u nás a v řadě dalších zemí, existují také některé další programy o různé komplexnosti a strukturovanosti (USA, Japonsko atd.). Autorka správně konstatuje, že zatím je málo průkazných studií o skutečné efektivitě prezentovaného programu.

Praktická část dosti podrobně popisuje metodické aspekty, počet čtyř osob je sice malý, na druhé straně je jistě problém získat pro spolupráci pacienty s touto diagnózou a adekvátně s nimi pracovat. Výsledky zajímavě a podnětně ilustrují základní problematiku.

:

Závěr:

přes některé výhrady a celkem zbytečné formální nedostatky lze říci, že práce je přínosná a splňuje základní kritéria, kladená na bakalářskou práci, takže ji mohu doporučit k obhajobě.



.....

(Jan Polivka)